

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12.07.1963, sp. zn. 4 To 387/63, ECLI:CZ:KSUL:1963:4.TO.387.1963.1

Číslo: 7/1964

Právní věta: Za rozhodnutí o skutku obviněného podle § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. nelze považovat opatření dopravního inspektorátu, kterým podle § 65 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. o provozu na silnicích odňal řidiči, který spáchal trestný čin opilství podle § 201 tr. zák., řidičský průkaz. Takovéto opatření nevylučuje, aby soud uložil obviněnému trest zákazu řízení motorových vozidel byť i jen jako trest jediný.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 12.07.1963

Spisová značka: 4 To 387/63

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy: 141/1961 Sb. § 177

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Liberci zastavil při předběžném projednání žaloby podle § 188 odst. 2 písm. b) a § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. trestní stíhání obviněného pro trestný čin opilství podle § 201 tr. zák.

Krajský soud v Ústí nad Labem ke stížnosti okresního prokurátora toto usnesení zrušil a uložil okresnímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní soud zastavil podle § 188 odst. 2 písm. b) a § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. trestní stíhání obviněného, který byl obžalován z trestného činu opilství podle § 201 tr. zák., protože dne 27. května 1963 v podnapilém stavu řídil své osobní auto. Okresní soud vycházel z toho, že rozhodnutí dopravního inspektorátu v Liberci ze dne 19. června 1963, kterým obžalovanému odňal na dobu tří let řidičský průkaz podle ustanovení § 65 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., je dostačujícím potrestáním obžalovaného jiným orgánem ve smyslu ustanovení § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř.

Prokurátor ve stížnosti namítal, že rozhodnutí dopravního inspektorátu je pouhé administrativní opatření a není to rozhodnutí o trestní věci obviněného. Dále namítal, že je nesprávný názor

okresního soudu, že by v souzené věci stačil trest zákazu řízení motorových vozidel, když obžalovaný jednak řídil vozidlo v podnapilosti, jednak neuposlechl výzvy orgána VB k zastavení, ujel ulicí v zakázaném směru a nakonec havaroval.

Stížnost je důvodná potud, pokud namítá, že nebylo správně užito ustanovení § 188 odst. 2 písm. b) a § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. Toto ustanovení má na mysli případy trestního stíhání pro skutek, který je trestným činem a o němž rozhodl neprávem jiný orgán kromě prokurátora nebo soudu jako o přestupku nebo jako o provinění, nebo který byl neprávem vyřízen kázeňsky. O to v tomto případě nejde. Opatření, které učinil dopravní inspektorát v Liberci, se opírá o ustanovení § 65 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky ministerstva vnitra o provozu na silnici č. 145/1956 Ú. l. Toto opatření není trestem za dopravní přestupek, nýbrž administrativním odnětím řidičského průkazu proto, že řidič ztratil po vydání řidičského průkazu spolehlivost k řízení motorového vozidla. Takovéto opatření není tudíž ani rozhodnutím o skutku, jaké má na mysli ustanovení § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. O skutku obžalovaného tedy nebylo dosud rozhodnuto jiným orgánem ve smyslu § 177 odst. 2 písm. b) tr. ř. a je tedy nutné o věci rozhodnout jako o trestném činu podle § 201 tr. zák.